

1984

No. 66

STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME

DECREET E-49

DECREET van 4 september 1984, houdende vaststelling van nieuwe wettelijke regels met betrekking tot de prijzen en de winstmarges van goederen, diensten en huren of groepen van goederen, diensten en huren („Decreet Prijszetting en Prijsbewaking”).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het in het belang van een richtige prijszetting en prijsbewaking nodig is een nieuwe wettelijke regeling terzake vast te stellen;

Heeft, na goedkeuring door het Militair Gezag en de Raad van Ministers, vastgesteld het onderstaande decreet;

Artikel 1.

Voor de toepassing van het bij of krachtens dit decreet bepaalde wordt verstaan onder:

- a. de Minister : de Minister belast met de zorg voor het handelsverkeer;
- b. goederen : roerende goederen;
- c. diensten : alle diensten, in de ruimste zin, met inbegrip van de verrichtingen, welke het voorwerp zijn van een verzekerings- of garantieovereenkomst, doch met uitzondering van die, welke het voorwerp zijn van een arbeidsovereenkomst;

2

1984

No. 66

- d. huren : huren van onroerende goederen;
- e. algemeen geldende prijzen : prijzen zoals deze ingevolge dit decreet zijn vastgesteld.

Artikel 2.

1. Door de Minister kunnen in overleg met de Minister-President bij beschikking voor door hem aangewezen goederen, diensten en huren of groepen daarvan, winstmarges worden vastgesteld welke niet overschreden mogen worden.
2. Onverminderd het in lid 1 bepaalde kunnen de winstmarges ook bij Staatsbesluit worden vastgesteld.

Artikel 3.

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 2 kan de Minister in overleg met de Minister-President bij beschikking goederen, diensten en huren of groepen daarvan aanwijzen waarvoor geen hogere prijs in rekening mag worden gebracht dan door hem vastgesteld.
2. De in het vorig lid bedoelde maximumprijzen kunnen onverminderd het in dat lid bepaalde bij Staatsbesluit worden vastgesteld.

Artikel 4.

Bij Staatsbesluit kunnen regels worden gegeven teneinde te voorkomen dat bij of vóór de verkoop van goederen, de verhuur van onroerende goederen of het verlenen van diensten, waarvan de prijs of vergoeding krachtens dit decreet is vastgesteld, aan de koper, huurder of degene aan wie diensten worden verleend, bezwarende voorwaarden worden gesteld.

Artikel 5.

Bij Staatsbesluit kunnen nog andere voorschriften ten aanzien van de prijzen en winstmarges van goederen, diensten en huren worden gegeven.

Artikel 6.

Alvorens een maatregel als bedoeld in de artikelen 2, 3 en 5 te nemen, zal, voor zover het spoedeisend karakter van de voorgenomen maatregel zulks toelaat, eerst het gevoelen van de desbetreffende organen van het bedrijfsleven worden gevraagd.

Artikel 7.

1. Opzettelijke overtreding van de bij of krachtens dit decreet gegeven voorschriften wordt, behoudens het bepaalde in artikel 9 lid 4, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar, en dan wel of, geldboete van ten hoogste vijftigduizend gulden.
2. De in lid 1 bedoelde strafbare feiten worden beschouwd als misdrijven.
3. Niet opzettelijke overtreding van de in lid 1 bedoelde strafbare feiten, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden, en dan wel of, geldboete van ten hoogste vijftwintigduizend gulden.
4. De in lid 3 bedoelde strafbare feiten worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 8.

1. Wegens alle overtredingen van de bij of krachtens dit decreet gegeven voorschriften zal indien, naar het oordeel van de Directeur van Transport, Handel en Industrie, de overtreding onder zodanige omstandigheden is gepleegd, dat geen hogere geldboete dan van duizend gulden behoeft te worden opgelegd, de vervolging kunnen worden voorkomen door de vrijwillige betaling van een boete tot het bedrag door deze functionaris, benevens de kosten bij en na de ontdekking der overtreding en in verband daarmee gemaakt.
2. Ingeval het bedrag van de in lid 1 bedoelde boete op een hoger bedrag dan duizend gulden behoort te worden gesteld, zal de afdoening der overtreding ter beslissing staan van het Openbaar Ministerie.

Artikel 9.

1. De onderneming waar een handeling is gepleegd, welke in strijd is met de bij of krachtens dit decreet gegeven voorschriften, kan, indien terzake van deze overtreding of een zodanige vroegere overtreding een veroordelend vonnis is uitgesproken, op bevel van de Minister voor de tijd van ten hoogste één maand worden gesloten.
2. De Minister kan uitdrukkelijk toestaan dat gedurende de bevolen sluiting bepaalde goederen of diensten onder door hem te stellen voorwaarden mogen worden verkocht dan wel verleend.
3. Indien de onderneming zoals bedoeld in lid 1 geen rechtspersoon is, of daarmee ingevolge artikel 10 lid 5 is gelijk gesteld, is voor de opvolging van het bevel van de Minister, de eigenaar of mede eigena(a)r(en) of de vertegenwoordiger van de onderneming verantwoordelijk.
4. Het opzettelijk niet opvolgen van het bevel van de Minister wordt beschouwd als een misdrijf en gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar; voor het overige wordt niet opvolgen van het bevel van de Minister beschouwd als een overtreding en gestraft met hechtenis van ten hoogste één jaar.

Artikel 10.

1. Indien een feit, bij of krachtens dit decreet strafbaar gesteld, wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, kan de strafvervolging worden ingesteld en kunnen de in de wet voorziene straffen en maatregelen, indien zij daarvoor in aanmerking komen, worden uitgesproken:
 - 1° tegen die rechtspersoon, dan wel;
 - 2° tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven alsmede tegen hen die feitelijke leiding hebben gehad bij de verboden gedragingen, dan wel;
 - 3° tegen de onder 1° en 2° genoemde tezamen.
2. Een strafbaar feit wordt ondermeer begaan door of vanwege een rechtspersoon, indien het begaan wordt door personen, die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking, hetzij uit anderen hoofde handelen in de sfeer van de rechtspers-

- soon, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbare feit hebben begaan dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van strafbare feit aanwezig zijn.
3. Indien een strafvervolgning wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder of indien er meer bestuurders zijn, door één van hen.
De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen.
De rechter kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen, hij kan alsdan zijn medebrenging gelasten.
 4. Indien de strafvervolgning wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, geschiedt de uitreiking van gerechtelijke mededelingen aan de plaats waar het bestuur zitting of kantoor houdt of aan de woonplaats van het hoofd van het bestuur, danwel, indien het bestuur geen hoofd heeft, bij één van de bestuurders.
Betreft de uitreiking een gerechtelijk schrijven als bedoeld in artikel 515 Wetboek van Strafvordering, dan is artikel 517 leden 2 en 3, van dat Wetboek van overeenkomstige toepassing.
 5. Voor de toepassing van de vorige leden wordt met de rechtspersoon gelijkgesteld:
de vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid, de maatschap, enige andere vereniging van personen en het doelvermogen.

Artikel 11.

1. Van degene die bij de uitoefening van een beroep of bedrijf waarvoor een vergunning van de Minister vereist is, de bij of krachtens dit decreet gegeven voorschriften overtreedt, kan onverminderd het bepaalde in artikel 7, ook indien de verlening van dergelijke vergunningen aan een andere instantie is gedelegeerd, de vergunning door de Minister worden ingetrokken.
2. De intrekking van een vergunning wordt aan de houder van de vergunning bij aangetekende brief medegedeeld en tevens door bekendmaking in het Advertentieblad van de Republiek Suriname ter kennis van het publiek gebracht.

Artikel 12.

1. Van een door de Minister genomen beslissing als in de artikelen 9 en 11 bedoeld, staat de houder van de vergunning beroep open op de President binnen een maand na het ingevolge artikel 9 lid 1 genomen bevel of na de in artikel 11 lid 2 bedoelde bekendmaking.
2. Het beroep wordt ingesteld door een bij de Minister van Binnenlandse Zaken, Districtsbestuur en Justitie ingediend geschrift.
3. De Minister van Binnenlandse Zaken, Districtsbestuur en Justitie, zorgt voor onverwijlde openbare bekendmaking in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en zendt ten spoedigste alle stukken, vergezeld van zijn advies, aan de President.
4. De President beslist binnen drie maanden nadat het beroep is ingesteld bij een met redenen omkleed besluit, dat ten spoedigste ter openbare kennis wordt gebracht door bekendmaking in het Advertentieblad van de Republiek Suriname.
5. Het beroep heeft schorsende werking.

Artikel 13.

1. Met het toezicht op de naleving van dit decreet en het opsporen van de bij of krachtens dit decreet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren, mede belast de daartoe door de Minister in overleg met de Minister van Binnenlandse Zaken, Districtsbestuur en Justitie aangewezen ambtenaren.
2. De in het voorgaande lid en artikel 14 lid 1 bedoelde opsporingsambtenaren hebben in de uitoefening van het aan hen opgedragen toezicht en tot het opsporen van eerder bedoelde strafbare feiten met de hen in verband daarmee verzeggende personen, te allen tijde toegang tot elke plaats, waar redelijkerwijze vermoed kan worden, dat in strijd met dit decreet wordt gehandeld.
3. Een woning treden zij echter tegen de wil van de bewoner niet binnen zonder vergezeld te zijn van een hulpofficier van Justitie.

4. Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich die, desnoods met inroeping van de sterke arm.
5. Van het binnentreden van een woning wordt binnen tweemaal vierentwintig uren procesverbaal opgemaakt. Daarin wordt mede van het tijdstip van binnentreden en van het daarmee beoogde doel melding gemaakt. Dit procesverbaal wordt onverwijld aan de bewoner in afschrift medegedeeld.
6. Ingeval de opsporingsambtenaren van bepaalde door hen aangewezen personen worden vergezeld, wordt hiervan in het procesverbaal melding gemaakt.

Artikel 14.

1. Met de zorg voor de naleving als bedoeld in artikel 13 lid 1 is voorts belast de Dienst van de Waarborg en voor het IJk-
wezen van het Ministerie van Transport, Handel en Industrie, in het bijzonder betreffende het nettogewicht, maat en de nettoinhoud van de goederen waarvoor krachtens dit decreet winstmarges en/of maximumprijzen zijn vastgesteld. Zulks strekt zich ook uit tot goederen welke nog niet zijn ingeklaard.
2. Bovendien is deze Dienst belast met de kwaliteitskeuring van door de Minister aan te wijzen goederen.

Artikel 15.

1. Goederen, met inbegrip van de verpakking, door middel van de bij of krachtens dit decreet strafbaar gestelde feiten verkregen, of waarmede of met betrekking tot welke die strafbare feiten zijn gepleegd, alsook de opbrengst uit de verkoop dezer goederen krachtens lid 3 van dit artikel, kunnen ook indien zij de veroordeelde niet toebehoren, door de rechter worden verbeurd verklaard.
2. De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.
3. De op grond van lid 2 in beslag genomen goederen kunnen na verkregen toestemming van de Minister of van een door hem aan te wijzen ambtenaar ten behoeve van de bevolking tegen de algemeen geldende prijzen worden verkocht.

4. Indien de opbrengst niet door de rechter krachtens lid 1 is verbeurd verklaard, wordt deze na aftrek van een bij Staatsbesluit vast te stellen bedrag aan de rechthebbende op de goederen afgedragen.

Artikel 16.

1. De opsporingsambtenaren zijn bevoegd goederen met inbegrip van verpakking onder nadere goedkeuring van de Minister of van een door hem aan te wijzen ambtenaar in beslag te nemen, wanneer een gegrond vermoeden bestaat dat met, of met betrekking tot die goederen een bij of krachtens dit decreet strafbaar feit zal worden gepleegd.
2. De op grond van dit artikel in beslag genomen goederen zullen na verkregen toestemming van de Minister of van de door hem aan te wijzen ambtenaar ten behoeve van de bevolking van Suriname tegen de algemeen geldende prijzen worden verkocht.
De opbrengst zal na aftrek van een bij Staatsbesluit vast te stellen bedrag aan de rechthebbende op de goederen worden afgedragen.

Artikel 17.

Onverminderd de bepalingen van dit decreet, waarbij een Staatsbesluit is voorgeschreven, kunnen omtrent de hierin geregelde onderwerpen bij of krachtens Staatsbesluit nadere voorschriften worden vastgesteld.

Artikel 18.

1. Een ieder is verplicht op eerste vordering inzage te verlenen van boeken en bescheiden betrekking hebbende op het vaststellen van prijzen en winstmarges die door de opsporingsambtenaren daartoe nodig geoordeeld worden.
2. Een ieder is tevens verplicht op eerste vordering de mondelinge inlichtingen te verschaffen betrekking hebbende op het vaststellen van prijzen en winstmarges die door de in lid 1 genoemde ambtenaren nodig geoordeeld worden.

3. Zij die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn kunnen zich verschonen tot het geven van inlichtingen, doch uitsluitend voorzover betreft hetgeen hun in hun hoedanigheid is toevertrouwd.

Artikel 19.

1. Met ingang van de dag, waarop dit decreet inwerking treedt vervallen de „Prijszettings- en Prijsbewakingswet 1941” (geldende tekst G.B. 1951 no. 159, laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1980 no. 116), het Decreet E-2A van 16 september 1980 (S.B. 1980 no. 82) en het Decreet E-2C van 14 november 1980 (G.B. 1980 no. 131).
2. De voorschriften, vastgesteld ter uitvoering van de „Prijszettings- en Prijsbewakingswet 1941” blijven gehandhaafd zolang en voorzover zij niet door andere, krachtens dit decreet zijn vervangen en daarmee niet in strijd zijn.

Artikel 20.

1. Dit decreet dat kan worden aangehaald als „Decreet Prijszetting en Prijsbewaking”, wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname bekend gemaakt.

2. Het treedt inwerking met ingang van de dag na zijn bekendmaking.

Gegeven te Paramaribo, de 4e september 1984.

L.F. RAMDAT MISIER.

Het Militair Gezag,

De Bevelhebber van het
Nationaal Leger,
D.D. BOUTERSE.

De Minister van Transport,
Handel en Industrie,
I.E. FONG POEN.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Districtsbestuur en Justitie,
F.J. LEEFLANG.

Uitgegeven te Paramaribo, de 4e september 1984.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Districtsbestuur en Justitie,
F.J. LEEFLANG.

D E C R E E T van 4 september 1984, houdende vaststelling van nieuwe wettelijke regels met betrekking tot de prijzen en de winstmarges van goederen, diensten en huren of groepen van goederen, diensten en huren (Decreet Prijszetting en Prijsbewaking).

NOTA VAN TOELICHTING

Er bestaan momenteel voor wat de regulering der prijzen van goederen, diensten en huren betreft diverse wettelijke regelingen.

In deze gaat het om de „Prijszettings- en Prijsbewakingswet 1941” (G.B. 1951 no. 159, laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1980 no. 116), het „Prijszettingsbesluit 1949” (G.B. 1949 no. 32), het Decreet E-2A van 16 september 1980 (S.B. 1980 no. 82) en het Decreet E-2C van 14 november 1980 (S.B. 1980 no. 131).

Sommige bepalingen voldoen helemaal niet aan de eisen van deze tijd, en dienen dus geschrapt te worden, terwijl ten aanzien van andere met wijzigingen kan worden volstaan.

Voorts kan opgemerkt worden dat deze wettelijke regelingen niet goed op elkaar aansluiten.

Ter illustratie hiervan kan erop gewezen worden dat krachtens de „Prijszettings- en Prijsbewakingswet 1941” winstmarges en maximum-prijzen kunnen worden vastgesteld bij Staatsbesluit.

Deze maatregelen kunnen ook krachtens de Decreten E-2A en E-2C getroffen worden, doch in dit geval kan zulks bij beschikking geschieden, wat op zich een snellere procedure is.

Tevens is het zo dat op de Decreten E-2A en E-2C bepaalde artikelen van de „Prijszettings- en Prijsbewakingswet 1941” van toepassing zijn.

Een en ander vindt wellicht zijn oorzaak in het feit dat deze twee decreten waren bedoeld als tijdelijke oplossingen, die bepaalde tekortkomingen van de „Prijszettings- en Prijsbewakingswet 1941” moesten opvangen.

Het hierboven gestelde geeft aan waarom het nodig is om een nieuwe wettelijke regeling ter regulering der prijzen tot stand te brengen, en de eerdergenoemde regelingen in te trekken.

„In het decreet is de begripsbepaling het begrip „goederen” beperkt tot roerende goederen, daar vergoedingen voor het gebruik van onroerend goed onder het begrip „huren” vallen.

Ten aanzien van het begrip „diensten” kan worden opgemerkt, dat ook de vergoedingen van de diensten van de vrije beroepen hieronder kunnen worden begrepen.

Het decreet geeft aan de Minister van Transport, Handel en Industrie de bevoegdheid om winstmarges en/of maximum-prijzen in overleg met de Minister-President vast te stellen.

Tevens kan zulks, indien een en ander naar het oordeel van de Minister-President en de Minister van Transport, Handel en Industrie van dusdanig belang is dat het de goedkeuring van de Raad van Ministers behoeft, bij Staatsbesluit worden vastgesteld.

Aan sanctie kent het decreet naast vrijheidsstraf en geldboete ook de reeds in de „Prijszettings- en Prijsbewakingswet 1941” voorkomende bevoegdheid om tot sluiting van de onderneming welke zich heeft schuldig gemaakt aan overtreding van de bij of krachtens het decreet gegeven voorschriften over te gaan.

In het decreet wordt uitdrukkelijk bepaald dat de vergoeding van de overtreders kan worden ingetrokken.

Voorts zijn een aantal bepalingen welke reeds in de „Prijszettings- en Prijsbewakingswet 1941” voorkwamen, doch bij Decreet C-31 van 11 november 1980 waren geschrapt, wederom opgenomen.

Het gaat in deze ondermeer om de bijkomende straf van verbeurdverklaring.

Een en ander is wederom in dit decreet opgenomen omdat, het naar de mening van de ondergetekende bepalingen betreft, welke er veel toe kunnen bijdragen dat de voorschriften welke bij of krachtens dit decreet worden gegeven zullen worden nageleefd.

De Minister van Transport,
Handel en Industrie,
I.E. FONG POEN.